

доступності державних послуг, поліпшення рівня сервісу та інформаційного забезпечення споживачів послуг.

Список використаних джерел:

1. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку системи надання адміністративних послуг органами виконавчої влади» від 15.02.2006 № 90-р. URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/90-2006-%D1%80>.

2. Розпорядження Кабінету Міністрів України «Про схвалення Концепції розвитку електронного урядування в Україні» від 20.09.2017 № 649-р URL: <http://zakon2.rada.gov.ua/laws/show/649-2017-%D1%80>.

Домарацька Валентина Миколаївна

Секретар Липинської сільської ради Луцького району Волинської області

ФІНАНСОВІ РЕСУРСИ ОРГАНІВ МІСЦЕВОГО САМОВРЯДУВАННЯ

В основі фінансової незалежності органів місцевого самоврядування лежить формування у їх розпорядженні необхідних та достатніх фінансових ресурсів. Місцеві фінанси – це система формування, розподілу та використання грошових ресурсів для забезпечення місцевою владою власних та делегованих завдань [1 с. 12].

Термін «фінансові» визначає вид ресурсів, їх специфіку та відмінність від інших видів ресурсів. На думку професора В. Опаріна, «фінансові ресурси» є однією з вихідних категорій фінансової науки [2, с. 9].

Слід відмітити, що єдиної точки зору стосовно трактування сутності та змісту фінансових ресурсів немає. Визначення поняття «фінансові ресурси місцевих органів влади», яке ми маємо сформулювати, повинно відображати сутність фінансів.

В економічній літературі відмічається і те, хто є власником фінансових ресурсів: територіальні фінансові ресурси наближені до потреб конкретної територіально-адміністративної одиниці і є власністю громади, що населяє її [3, с. 84].

На основі проведеного дослідження можна зробити певні висновки, а саме:

1. Фінансові ресурси формуються не лише у суб'єктів господарювання, а й у органів влади різних рівнів, зокрема місцевих.

2. Фінансові ресурси, на нашу думку, не лише відбивають передумови створення валового внутрішнього продукту, а й результат, оскільки валовий внутрішній продукт є джерелом фінансових ресурсів (про що також зазначається в опрацьованих нами дефініціях), і їх обсяг залежить від величини створеного валового внутрішнього продукту.

3. Якщо фінансовими ресурсами вважати лише інвестовані кошти, то тоді кошти, передбачені для фінансування поточних видатків бюджету, не є фінансовими ресурсами.

4. Якщо фінансові ресурси є матеріальними носіями фінансових відносин, то останні виникають не лише під час інвестування.

Формами фінансових ресурсів є надходження, доходи, які формуються у процесі розподілу і перерозподілу валового внутрішнього продукту і можуть бути використані на будь-які цілі. При формуванні визначення сутності фінансових ресурсів необхідно підкреслити їх цільове призначення.

О.Кириленко визначає фінансові ресурси органів місцевого самоврядування як сукупність фондів грошових коштів, які згідно з чинним законодавством надходять у розпорядження органів місцевого самоврядування для виконання покладених на ці органи завдань і функцій [4, с. 605].

У цілому фінансові ресурси місцевих органів влади – це грошові кошти, що належать територіальним громадам, але акумулюються місцевими органами влади у процесі розподілу та перерозподілу ВВП та використовуються для виконання покладених на них функцій на користь громади.

Аналізуючи результати теоретичних узагальнень, можна зробити висновок, що складовими фінансових ресурсів місцевих органів влади є: місцеві бюджети; цільові фонди місцевих органів влади; місцеві запозичення; благодійні, спонсорські внески, пожертвування; фінансові ресурси комунальних підприємств.

Список використаних джерел:

1. Петленко Ю. В., Рожко О. Д. Місцеві фінанси: опорний конспект лекцій. К.: Кондор, 2011. 282 с.
2. Опарін В. М. Фінанси (Загальна теорія): Навч. посібник. К.: КНЕУ, 2006. 240 с.
3. Черватюк М. В. Фінансові ресурси як джерело формування фінансового потенціалу регіонів. *Науковий вісник Буковинської державної фінансової академії: зб. наук. праць*. Чернівці, 2006. Вип. 7. С. 81-85.
4. Місцеві фінанси: підручник. Кириленко О. П., Квасовський А. В., Лучка Б. С. та ін.; за ред. О. П. Кириленко. К. : Знання, 2006. 677 с.

Драпала Любов Любомирівна

Головний спеціаліст сектору економічної роботи та бухгалтерського обліку відділу охорони здоров'я та медичного забезпечення ТМР

ДИВЕРСИФІКАЦІЯ ДЖЕРЕЛ ФІНАНСУВАННЯ ОХОРОНИ ЗДОРОВ'Я

Реформа фінансування галузі охорони здоров'я України передбачає перехід від фінансування медичних закладів відповідно до кошторису до оплати державою фактично наданої медичної допомоги конкретній людині. Принцип «гроші йдуть за пацієнтом» на практиці означає, що хворий звертається до конкретного лікаря за допомогою, а держава перераховує кошти в медичний заклад, в якому працює лікар, або безпосередньо лікарю, якщо він